

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0538
in de zaak met rolnummer 1314/0382/A/2/0367

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Eugene VAN NOOTEN2. de heer Dirk VAN DER DONCKT3. de heer Eric VAN DEN BROECK <p>vertegenwoordigd door advocaat Johan VERSTRAETEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3000 Leuven, Vaartstraat 68-70</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Dany SOCQUET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3080 Tervuren, Merenstraat 28</p>
Tussenkommende partij	<p>de nv EXTENSA</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Els EMPEREUR met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59/5</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 26 februari 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 november 2013.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de eerste en tweede verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 27 november 2009 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een verkavelingsvergunning verleend onder voorwaarden voor 68 loten met wegenis, op de percelen gelegen te 3001 Leuven (Heverlee), Parkveld, met als kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie F, nummers 11M, 11D, 11P, 16E, 14Y2, 14F2, 14L2, 17K, 19M, 18N, 19N, 17N, 17M en 14F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 mei 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de tweede kamer verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 22 juli 2014 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 april 2016.

Advocaat Anouk JANSSENS *loco* advocaat Johan VERSTRAETEN voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Dany SOCQUET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Els EMPEREUR voert het woord voor de tussenkomende partij.

3.

De kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot vernietiging in voortzetting naar de openbare zitting van 18 oktober 2016 en geeft aan de partijen de mogelijkheid om een aanvullende nota neer te leggen in verband met het achtste middel.

De partijen hebben aanvullende nota's ingediend.

De kamervoorzitter stelt de verdere behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve uit naar de openbare zitting van 13 december 2016.

Op de zitting van 13 december 2016 verschijnt advocaat Anouk JANSSENS die *loco* advocaat Johan VERSTRAETEN het woord voert voor de verzoekende partijen. Advocaat Dany SOCQUET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Olivier DROOGHMANS *loco* advocaat Els EMPEREUR voert het woord voor de tussenkomende partij.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 15 juli 2009 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van een perceel grond in 68 kavels voor woningen met aanleg van nieuwe wegenis”* op de percelen gelegen te 3001 Leuven (Heverlee), Parkveld.

Een voorgaand dossier voor een verkavelingsaanvraag werd ingetrokken door de tussenkomende partij, waarna planaanpassingen volgden.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Leuven', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 deels in woongebied en deels in agrarisch gebied.

Op het ogenblik van de aanvraag waren de percelen gelegen binnen de grenzen van het destijds geldende gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Parkveld', goedgekeurd op 28 mei 2009, meer bepaald in de zones voor sport en spel, openbare wegenis, open bebouwing, half-open bebouwing, gesloten bebouwing en bospark. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft bij arrest van 18 november 2011 dit gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vernietigd (RvS 18 november 2011, nr. 216.338, Van Melkebeke).

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 16 juli 2009 en op 3 augustus 2009 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 28 augustus 2009 ongunstig en op 8 oktober 2010 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale dienst Waterlopen adviseert gunstig.

De gemeenteraad van de stad Leuven beslist op 28 september 2009 over het tracé van de nieuwe wegenis.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 26 november 2009 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 27 november 2009 een verkavelingsvergunning aan de tussenkommende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de eerste en tweede verzoekende partij op 23 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 maart 2010 om dit beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 1 april 2010 verklaart de verwerende partij het beroep op dezelfde datum ongegrond en verleent de verkavelingsvergunning.

2.

De eerste en tweede verzoekende partij hebben tegen deze beslissing van 1 april 2010 een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad (geregistreerd onder het rolnummer 2010/0450/A/2/0407). Met het arrest van 21 mei 2013 met nummer A/2013/0250 heeft de Raad dit beroep ontvankelijk en gegrond verklaard en de beslissing van 1 april 2010 vernietigd.

Met het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 heeft de Raad aan de verwerende partij het bevel gegeven om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de eerste en tweede verzoekende partij binnen een termijn van 5 maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest en om, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, de nodige schikkingen te treffen opdat over de aanvraag een openbaar onderzoek wordt georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven.

3.

In navolging van dit arrest werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 30 augustus 2013 tot en met 28 september 2013 waarbij 28 bezwaarschriften worden ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

De provinciale dienst Waterlopen adviseert op 6 november 2013 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van 8 november 2013 om het administratief beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 21 november 2013 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 november 2013 ongegrond en verleent de verkavelingsvergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de verkaveling is volledig gelegen in woongebied en is in overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften van het woongebied;*
- een woonontwikkeling aansluitend bij de woonwijken in Heverlee werd opgenomen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Leuven;*
- voorliggende verkaveling staat de realisatie van een groene stapsteen zoals vooropgesteld in het gemeentelijk natuur Ontwikkelingsplan (GNOP) niet in de weg;*
- er worden voldoende maatregelen genomen aangaande de waterhuishouding van het gebied en haar omgeving;*
- op 28 september 2009 werd het tracé van de nieuwe weg door de gemeenteraad goedgekeurd;*
- er worden voldoende inspanningen geleverd om sluiptverkeer vanaf de Geldenaaksebaan te vermijden, de verkeersgeneratie uitgaande van 68 gezinnen is ondergeschikt aan de bestaande verkeersdrukte;*
- er wordt niet geraakt aan de biologisch zeer waardevolle holle weg, de natuurwaarden van de bosfragmenten kunnen gerelativeerd worden gezien hier reeds de nodige compensatie werd uitgevoerd na voorwaardelijk advies van het Agentschap voor Natuur en Bos;*
- gezien de aard, ligging en beperkte omvang van de potentiële effecten ten gevolge van het project zijn de mogelijke milieueffecten van het project verder niet aanzienlijk;*
- een minimale afstand van 20m tussen de gebouwen en een bijkomende voorwaarde van de stad zorgt ervoor dat problemen met betrekking tot privacy worden vermeden; de hinder die uitgaat van de invulling van de rest van een woongebied hoort tot de normaal te dragen hinder voor het woongebied;*
- voorliggende verkaveling betreft een nieuw zelfstandig stedenbouwkundig geheel met een eigen karakter en de nodige voorschriften;*
- de densiteit van de verkaveling is aanvaardbaar en past zich aan aan de bestaande bebouwde omgeving;*
- de verdere invulling van het woongebied zorgt uiteraard voor een bijkomende dynamiek met gevolgen voor de bewoners van de aanpalende straten, maar de draagkracht van de omgeving wordt niet overschreden;*
- de voorgestelde verkaveling realiseert door de vernieuwende woontypologieën woningen met kwalitatieve buitenruimtes, een gunstige oriëntatie en een flexibele bouwzone;*
- de inrichting van het openbaar domein in de verkaveling is voldoende kwalitatief, de voorschriften zorgen voor een groen karakter, een uniform uitzicht en een minimale afwenteling van de parkeerbehoefte op het openbaar domein;*
- de woningen zullen zich integreren in de bestaande bebouwde omgeving;*
- de verkaveling betreft een zeer kwalitatieve verkaveling die kan functioneren zonder de realisatie van een bijkomend park en woonbos in het zuiden.*

...

Besluit

...

De aanvraag ingediend door de NV Extensa (...) te vergunnen volgens het door de gemeente aangepast plan gevoegd bij de vergunning, met volgende voorwaarden:

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Ook de heer Henri DEDEREN vordert met een aangetekende brief van 28 februari 2014 de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad heeft met het arrest van 8 juli 2014 met nummer A/4.8.14/2014/0052 dit beroep kennelijk onontvankelijk verklaard op grond van artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat zij als omwonenden hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Volgens de verzoekende partijen zal de bestreden beslissing leiden tot bijkomende wateroverlast. Verder vrezen de verzoekende partijen inkijk, doordat de loten van de verkaveling hoger gelegen zijn dan hun percelen. De bestreden beslissing zal leiden tot een toenemende verkeersoverlast, met geluidsoverlast en luchtvervuiling tot gevolg.

Zij voeren ook aan dat de groene zone achter hun woningen zal veranderen in een woonwijk en dat zij niet langer ongestoord van hun eigendom kunnen genieten.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen op de bezwaren die zij hebben ingediend tijdens het openbaar onderzoek en het feit dat hun belang reeds erkend werd in het arrest van de Raad van 21 mei 2013 met nummer A/2013/0250.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de derde verzoekende partij.

Het feit dat de derde verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving woont, betekent nog niet dat zij ook beschikt over het rechtens vereiste belang. Volgens de verwerende partij zijn de

aangevoerde nadelen geen gevolg van de bestreden beslissing, maar vloeien deze voort uit het feit dat de derde verzoekende partij woonachtig is in een dicht bevolkt woongebied.

3.

De tussenkomenende partij werpt op dat de verzoekende partijen de hinder niet concreet bewijzen. Het loutere nabuurschap volstaat niet om een belang aan te tonen en bovendien zijn de aangevoerde hinderaspecten inherent aan woongebied.

De tussenkomenende partij wijst erop dat de eerste verzoekende partij op een afstand van 400 meter van de verkaveling woont. Gelet op deze grote afstand, wordt niet aannemelijk gemaakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden.

Volgens de tussenkomenende partij wordt tegenover de woning van de tweede verzoekende partij een afstand van 20 meter behouden, zodat er geen inkijk mogelijk is. Bovendien is de tuin van de tweede verzoekende partij afgeschermd met een hoge haag, zodat zij geen zicht zal hebben op de nieuwe verkaveling. De tussenkomenende partij stelt dat de tweede verzoekende partij 'weinig verdraagzaam' is, bovendien heeft zijzelf een zwembad aangelegd op slechts twee meter van de achterste perceelsgrens.

Tot slot werpt de tussenkomenende partij op dat de derde verzoekende partij geen administratief beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 27 november 2009. Bijgevolg heeft de derde verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

4.

In hun wederantwoordnota wijzen de verzoekende partijen erop dat hun belang werd aanvaard in het vorige vernietigingsarrest van de Raad.

De verzoekende partijen benadrukken dat de eerste verzoekende partij wel degelijk verkeershinder (ontsluiting via Milseweg op de Geldenaaksebaan) en wateroverlast zal ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Verder herhalen de verzoekende partijen dat de tweede verzoekende partij inkijk zal ondergaan. Bovendien werd in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met haar bezwaren.

De derde verzoekende partij erkent dat zij inderdaad niet betrokken was bij het oorspronkelijk administratief beroep. De verwerende partij heeft het dossier hernomen na het vernietigingsarrest van de Raad, ditmaal zonder toepassing te maken van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en nadat een openbaar onderzoek werd gehouden. Bij dit openbaar onderzoek heeft de derde verzoekende partij wel een bezwaarschrift ingediend, dat door de verwerende partij niet werd beantwoord. De derde verzoekende partij stelt dat het in deze omstandigheden niet meer mogelijk is om administratief beroep in te stellen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij als derde-belanghebbenden overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, hinder en nadelen zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

2.

Artikel 4.8.11, §1, laatste lid VCRO bepaalt dat de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De derde verzoekende partij betwist niet dat zij geen administratief beroep heeft ingesteld tegen de voor haar nadelige vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 november 2009. Bijgevolg heeft zij verzaakt aan het recht om een vordering bij de Raad in te stellen. Het feit dat zij later tijdens een door de Raad bij injunctie opgelegd openbaar onderzoek een bezwaarschrift heeft ingediend, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De vordering van de derde verzoekende partij is onontvankelijk.

3.

3.1

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag evenwel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

Artikel 11, tweede lid, 5° Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift een omschrijving dient te geven van haar belang. Ter beoordeling van het bestaan van een belang kan de Raad rekening houden met de gegevens uit het gehele verzoekschrift, met inbegrip van het deel waarin de wettigheidskritiek wordt geformuleerd.

3.2

Uit het ingediende verzoekschrift blijkt dat de eerste en tweede verzoekende partijen in de nabijheid van het voorziene project wonen. Het loutere nabuurschap op zich volstaat evenwel niet om aan de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De verzoekende partijen maken in hun verzoekschrift echter voldoende aannemelijk dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, minstens dat er een risico bestaat op het moeten ondergaan van de aangevoerde hinder en nadelen, onder meer mogelijke verkeershinder en wateroverlast. De Raad heeft dit belang eveneens reeds aanvaard in het arrest van 21 mei 2013 (nummer A/2013/0250).

De mogelijke hinder lijkt overigens ook te worden bevestigd in de bestreden beslissing zelf waarin onder meer wordt gesteld dat *“elke verdere invulling van het (woon)gebied (...) in dit geval (zal) zorgen voor een bijkomende dynamiek met gevolgen voor de bewoners van de aanpalende straten”*.

De exceptie van de verwerende en tussenkomende partij ten aanzien van de eerste en tweede verzoekende partij wordt verworpen.

4.

Waar verder in dit arrest wordt gesproken over 'de verzoekende partijen', worden de eerste en tweede verzoekende partij bedoeld.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Achtste middel

Standpunt van de partijen

1.

In het achtste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.8.2 VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de Raad in het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 met nummer A/2013/0250 de verwerende partij heeft bevolen om een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van vijf maanden. De bestreden beslissing dateert van 28 november 2013, dus nadat de opgelegde termijn van vijf maanden verstreken was.

Bovendien werd de bestreden beslissing pas twee maanden later meegedeeld aan de verzoekende partijen (met een aangetekende brief van 10 januari 2014). De verzoekende partijen besluiten dat de bestreden beslissing dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.

De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel.

De verwerende partij antwoordt verder dat het college van burgemeester en schepenen een openbaar onderzoek diende te organiseren na het vernietigingsarrest van de Raad. Volgens de verwerende partij heeft zij, na dit openbaar onderzoek, het dossier met bekwame spoed hernomen en de bezwaarschriften weerlegd. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft een nieuw verslag opgesteld en er werd een nieuwe hoorzitting georganiseerd.

De verwerende partij benadrukt dat de opgelegde termijn van vijf maanden een termijn van orde is, en dus geen vervaltermijn.

3.

Ook de tussenkomende partij stelt dat de opgelegde termijn van vijf maanden geen vervaltermijn inhoudt. De termijn om de beslissing ter kennis te brengen aan de betrokken partijen is volgens de tussenkomende partij eveneens een ordetermijn. Zij verklaart de overschrijding van de termijn door de vakantieperiode en feestdagen.

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog dat zij wel degelijk belang hebben bij het achtste middel aangezien zij gedurende een onredelijke tijd in rechtsonzekerheid verkeerden.

5.

De verzoekende partijen stellen in hun aanvullende nota dat termijnen die worden opgelegd in een vernietigingsarrest van de Raad overeenkomstig het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, enkel kunnen afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO, maar niet van de aard ervan. Zij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State. Aangezien de opgelegde vervaltermijn van vijf maanden werd overschreden, ligt er een stilzwijgende afwijzingsbeslissing voor.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij wel degelijk over een belang beschikken. Het overschrijden van de temporele bevoegdheid is bovendien van openbare orde, zodat de Raad dit zelfs ambtshalve kan vaststellen, onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

Volgens de verzoekende partijen kan de Raad het voorwerp van de vordering ambtshalve uitbreiden naar de tot stand gekomen stilzwijgende beslissing (o.a. met het oog op een verantwoorde proceseconomie). Zij stellen dat de verwerende partij slechts opnieuw zal kunnen oordelen over hun administratief beroep wanneer zowel de bestreden (uitdrukkelijke) beslissing, als de stilzwijgende afwijzende beslissing wordt vernietigd. De stilzwijgende beslissing werd nog niet betekend aan de verzoekende partijen, zodat de termijn om hiertegen beroep in stellen, nog geen aanvang heeft genomen.

6.

De verwerende partij zet in haar aanvullende nota uiteen dat de verzoekende partijen kennis hebben van het vernietigingsarrest van de Raad van 21 mei 2013 en het feit dat de termijn van vijf maanden inmiddels verstreken is. Volgens de verwerende partij kunnen de verzoekende partijen de stilzwijgende afwijzende beslissing dus *ratione temporis* niet langer bestrijden.

Volgens de verwerende partij kan zij geen nieuwe beslissing meer nemen wanneer de bestreden beslissing van 28 november 2013 vernietigd zou worden, aangezien de termijn van vijf maanden overschreden is. Desgevallend wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen geacht te zijn verworpen en herneemt de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 november 2009 haar rechtskracht. De verwerende partij besluit dat de verzoekende partijen hierbij dus geen belang hebben.

7.

De tussenkomende partij stelt in haar aanvullende nota dat de verkavelingsvergunning zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 4.7.23, §5 VCRO wanneer het administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen. Ook de tussenkomende partij meent dat de verzoekende partijen dan ook geen belang hebben bij het middel.

In ondergeschikte orde vraagt de tussenkomende partij aan de Raad om “te verduidelijken welke maatregelen de verwerende partij dient te nemen en te verduidelijken wat de rechtsgevolgen zijn van de vernietiging”, overeenkomstig artikel 37 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna DBRC-decreet).

Volgens de tussenkomende partij is de verwerende partij niet langer bevoegd om nog uitspraak te doen over het administratief beroep van de verzoekende partijen. De tussenkomende partij wijst erop dat de uitvoerbaarheid van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt geschorst overeenkomstig artikel 4.7.21, §8 VCRO. Gelet op artikel 4.7.23, §3 VCRO dient de stilzwijgende afwijzingsbeslissing aan de verzoekende partijen en aan de

tussenkomen de partij te worden betekend, en wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen uitvoerbaar (na 36 dagen) overeenkomstig artikel 4.7.23, §5 VCRO.

Zij verzoekt tot slot de Raad om aan de verwerende partij op te leggen de stilzwijgende afwijzingsbeslissing te betekenen.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas heeft de Raad de vorige beslissing van de verwerende partij van 1 april 2010 vernietigd met het arrest van 21 mei 2013 met nummer A/2013/0250. In dit arrest heeft de Raad aan de verwerende partij de injunctie gegeven om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen binnen een termijn van 5 maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest en om, alvorens een nieuwe beslissing te nemen, de nodige schikkingen te treffen opdat over de aanvraag een openbaar onderzoek wordt georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven.

De griffier van de Raad heeft het voormelde vernietigingsarrest aan de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 24 mei 2013. De bestreden herstelbeslissing werd genomen op 28 november 2013 en de partijen betwisten niet dat de bij injunctie opgelegde beslissingstermijn werd overschreden.

2.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de bestreden beslissing laattijdig werd genomen en bovendien laattijdig aan hen ter kennis werd gebracht.

In artikel 4.7.23, §2 en §3 VCRO wordt bepaald als volgt:

“§2. De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid.

Indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn, wordt het beroep geacht afgewezen te zijn.

§3. Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager.

...”

Artikel 4.8.3, §1 VCRO, zoals het destijds gold (later artikel 4.8.2, derde lid VCRO) bepaalt als volgt:

“§1. Zo de Raad vaststelt dat een bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing. Een beslissing is onregelmatig, wanneer zij strijdt met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

De Raad kan het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen, binnen de door de Raad bepaalde termijn.

...”

3.

De grief van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing laattijdig aan hen ter kennis werd gebracht, is ongegrond. Uit artikel 4.7.23, §3 VCRO volgt immers dat de kennisgevingstermijn een ordetermin is.

Dit middelonderdeel wordt verworpen.

4.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in een arrest van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn die de Raad in een vernietigingsarrest oplegt aan de vergunningverlenende overheid om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervalltermijn (RvS 17 maart 2015, nr. 230.559, nv Imbos). In dit arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, enkel kan afwijken van de duur van de vervalltermijn bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO, maar niet van de aard ervan. De termijn dient dus aanzien te worden als een vervalltermijn. Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande vaststelling geen afbreuk.

Inmiddels heeft de Raad van State ook in andere arresten (RvS 10 november 2016, nr. 236.389, deputatie Vlaams-Brabant; RvS 10 november 2016, nr. 236.390, cvba Colim) bevestigd dat de deputatie na een vernietigingsarrest van de Raad opnieuw uitspraak moet doen over het administratief beroep, waarbij zij beschikt over een vervalltermijn bedoeld in artikel 4.7.23, §2 VCRO, die door de Raad wordt bepaald overeenkomstig het destijds geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO.

5.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing niet meer bevoegd was om de beslissing te nemen, zodat deze met bevoegdheidsoverschrijding is genomen. Het feit dat er een openbaar onderzoek moest worden georganiseerd, dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een nieuw verslag opstelde en een nieuwe hoorzitting werd gehouden, doet hieraan geen afbreuk.

Bevoegdheidsoverschrijding raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve te worden vastgesteld, zodat de verwerende partij en de tussenkomende partij niet kunnen voorhouden dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middel.

6.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, moet het administratief beroep van de verzoekende partijen, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

In zoverre de verwerende partij in haar aanvullende nota opwerpt dat de verzoekende partijen geen vordering hebben ingesteld tegen de stilzwijgende afwijzingsbeslissing, valt niet in te zien in hoeverre dit afbreuk doet aan de onwettigheid van de bestreden beslissing. Overigens blijkt niet dat de termijn om de stilzwijgende beslissing bij de Raad aan te vechten, reeds een aanvang heeft genomen. Deze termijn begint immers maar te lopen na te betekening van de stilzwijgende afwijzende beslissing en dit overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 VCRO.

7.

De verzoekende partijen vragen in hun aanvullende nota ook om het voorwerp van de vordering uit te breiden tot de stilzwijgende afwijzingsbeslissing.

Het behoort tot de stelplicht van de verzoekende partijen hun belang aan te geven om eveneens de vernietiging te verkrijgen van de stilzwijgende afwijzingsbeslissing.

De verzoekende partijen voeren aan dat een verantwoorde proceseconomie, de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer de gevraagde uitbreiding verantwoorden.

Los van de vraag of in huidige stand van de procedure een uitbreiding van het voorwerp van de vordering mogelijk is tot de stilzwijgende afwijzingsbeslissing, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen niet op ontvankelijke wijze middelen aanvoeren tegen deze laatste beslissing, hierbij in het midden latend of dergelijke middelen al dan niet identiek moeten zijn aan de reeds aangevoerde middelen tegen de bestreden beslissing.

Het verzoek tot uitbreiding van het voorwerp van de vordering kan dan ook niet ingewilligd worden.

8.

Het achtste middel is in de aangegeven mate gegrond.

In zoverre de tussenkomen partij in haar aanvullende nota in ondergeschikte orde vraagt om een injunctie op te leggen, wordt verwezen naar het onderdeel VII. van dit arrest.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

VII. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 4.8.2, DERDE LID VCRO

1.

Zoals blijkt uit de beoordeling van het achtste middel is de door de Raad opgelegde vervalt termijn om een nieuwe beslissing te nemen, verstreken. Het administratief beroep van de verzoekende partijen moet conform artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO worden geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Voorgaande overwegingen hebben evenzeer tot gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen. Er ligt immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing voor, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de verzoekende partijen wordt geacht te zijn afgewezen.

Het verstrijken van de termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij is uitgeput, houdt in dat de verwerende partij in de voorliggende aangelegenheid geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kan nemen maar dat zij overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moet bezorgen aan de verzoekende partijen (als indieners van het beroep) en aan de tussenkomen partij (als vergunningsaanvrager). Dit vanzelfsprekend onverminderd hetgeen is bepaald in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO.

Indien de verwerende partij tot op heden heeft nagelaten om overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te bezorgen aan de partijen, heeft de termijn waarbinnen zij zich bij de Raad kunnen verzetten tegen een dergelijke stilzwijgende beslissing, nog geen aanvang genomen.

2.

In haar aanvullende nota vraagt de tussenkomende partij dat de Raad de verwerende partij zou bevelen om de stilzwijgende beslissing aan haar en aan de verzoekende partijen te betekenen.

In zoverre de tussenkomende partij hierbij verwijst naar artikel 37 DBRC-decreet, merkt de Raad op dat het beroep van de verzoekende partijen, ingesteld met een aangetekende brief van 26 februari 2014, onder het toepassingsgebied valt van artikel 4.8.2 VCRO en niet onder artikel 37 DBRC-decreet.

Artikel 4.8.2, derde lid VCRO voorziet in de mogelijkheid voor de Raad om procedurele handelingen te omschrijven die 'voorafgaand aan de nieuwe beslissing' moeten worden gesteld. Aangezien de Raad niet beveelt om een nieuwe beslissing te nemen, kan ook niet worden ingegaan op het verzoek van de tussenkomende partij om een bijkomende injunctie op te leggen.

VIII. BESTUURLIJKE LUS

In uiterst ondergeschikte orde vraagt de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst om toepassing te maken van de bestuurlijke lus conform artikel 4.8.4 VCRO.

Los van de vaststelling dat zij op geen enkele manier aantoont dat de in het achtste middel vastgestelde onwettigheid een 'herstelbare onregelmatigheid' uitmaakt, wijst de Raad erop dat artikel 4.8.4 VCRO door het Grondwettelijk Hof werd vernietigd met het arrest van 8 mei 2014 met nr. 74/2014 zodat de Raad de toepassing van de bestuurlijke lus overeenkomstig deze bepaling niet meer kan bevelen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv EXTENSA is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging van de derde verzoekende partij.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 28 november 2013, waarbij aan de tussenkomende partij de verkavelingsvergunning wordt verleend voor de percelen gelegen te 3001 Leuven (Heverlee), Parkveld en met kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie F, nummers 11M, 11D, 11P, 16E, 14Y2, 14F2, 14L2, 17K, 19M, 18N, 19N, 17N, 17M en 14F.
4. De Raad legt de kosten van het beroep van de derde verzoekende partij, bepaald op 175 euro, ten laste van de derde verzoekende partij.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS